

Nay chính là thời điểm!

Suy ngẫm cá nhân về Chúa nhật Thế giới Truyền giáo.

Vào ngày 22 tháng 10 sắp tới, Giáo hội Công giáo sẽ cử hành Chúa nhật Thế giới Truyền giáo. Hãy chúc tụng Thiên Chúa! Tôi chỉ là một giáo dân, một người cha trong gia đình đã hoạt động truyền giáo ở Costa Rica, Trung Mỹ trong

mấy năm qua. Chúng tôi đã được Thiên Chúa và những người dân tốt bụng của Costa Rica chúc phúc vô hạn, cho dù chúng tôi vẫn có những thiếu sót. Dưới đây là một suy tư ngắn gọn, trung thực và đơn giản về sứ mạng của Giáo hội, Sứ Mạng Cao Cả.

Ra đi

Hơn 2.000 năm trước, Chúa Giêsu Kitô, Thiên Chúa mà rất nhiều người trong chúng ta, những người đang đọc bài viết này, tuyên xưng là Chúa là Vua, đã tuyên bố như thế này với những môn đệ thân cận nhất của Người: “Mọi quyền năng trên trời dưới đất đã được ban cho Thầy. Vậy các con hãy đi giảng dạy muôn dân, làm phép rửa cho họ nhân danh Cha, và Con và Thánh Thần, giảng dạy họ tuân giữ mọi điều Thầy đã truyền cho các con. Và đây Thầy ở cùng các con mọi ngày cho đến tận thế.” (Mt 28: 16-20).

Giáo hội không xem nhẹ những lời dạy này của Chúa Giêsu; Giáo hội vẫn luôn mạnh dạn tuyên bố rằng sứ mạng của Giáo hội được tóm tắt trong những lời dạy cuối cùng này của Chúa Giêsu. Nói một cách đơn giản, nếu chúng ta không tuân thủ mệnh lệnh này của Chúa Giêsu – được gọi là Sứ Mạng Cao Cả – thì chúng ta không phải là Giáo hội. Khi chúng ta không còn tuân theo mệnh lệnh này của Chúa Giêsu, chúng ta không còn đi theo Chúa Giêsu và chúng ta không còn sự sống. Thánh Gioan Phaolô II tuyên bố điều đó một cách rõ ràng nhất khi Ngài dạy: “Trong lịch sử Giáo hội, nỗ lực truyền giáo luôn là một dấu hiệu của sức sống, cũng giống như sự suy giảm nỗ lực truyền giáo là dấu hiệu của một cuộc khủng hoảng đức tin”. (Redemptoris Missio, 2). Vì vậy, nếu chúng ta không ra đi, rao giảng, rửa tội, làm tông đồ và giảng dạy thì không những chúng ta không thực sự làm đẹp lòng Chúa mà chúng

ta còn khá ích kỷ nữa, bởi vì chúng ta giữ hồng ân của Thiên Chúa - đức tin và sự cứu rỗi của Người – chỉ cho chính mình hoặc cho dân tộc của mình mà thôi.

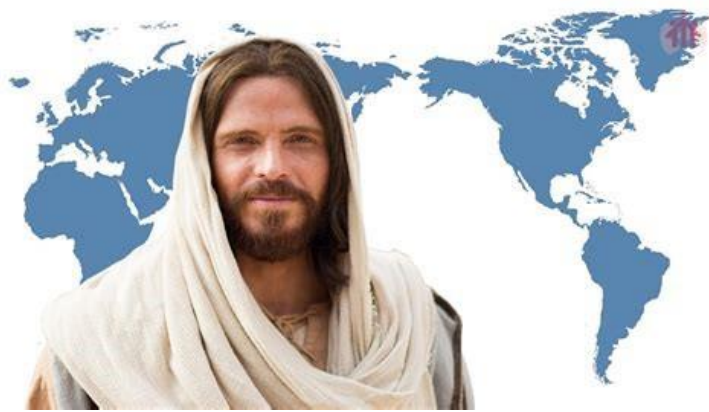
Mười một con người, các thánh tông đồ, đã có được thành tựu không thể tin được đó là truyền bá Tin Mừng của Chúa Giêsu Kitô khắp cả thế giới mà người ta biết đến lúc bấy giờ. Tôi nhân

manh từ *không thể tin được* bởi vì đúng là như vậy: một kết quả không thể tin được. Có lẽ, nếu chúng ta xem xét cuộc đời của những con người này đã kết thúc như thế nào, chúng ta có thể hiểu được làm thế nào mà một nhóm người bất xứng nhưng kiên cường như vậy đã thi hành mệnh lệnh của thầy một cách trung thành đến thế: tất cả đều chết như những vị tử đạo vì đức tin vào Chúa Giêsu, ngoại trừ Gioan, người đã chết ở tuổi 95, tuy nhiên, ngài cũng đã bị cầm tù, bị ngược đãi nặng nề.

Sự sống và Máu

Bí mật duy nhất mà mười một con người này nắm giữ là điều Chúa Giêsu đã yêu cầu nơi các tông đồ của Người: “Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo” (Lc 9:23). Và những lời này không hề bí mật chút nào, tuy nhiên nhiều khi lại không được thể hiện thật rõ ràng trong việc chúng ta rao giảng Tin Mừng. Chúng ta đang làm gì trong Giáo hội của chúng ta? Chúng ta có phải là những tông đồ đích thực hay không? Chúng ta có phải là những người nam người nữ sẵn sàng bỏ lại lưới khi nghe tiếng gọi của Thiên Chúa để đến và theo thầy đi tới những vùng đất xa lạ hay không? Chúng ta là loại Kitô hữu nào? Chúng ta là những nam người nữ từ bỏ lợi ích trần thế để có được những kho báu mà chỉ tìm thấy trên bờ vĩnh cửu, hay chúng ta là những Kitô hữu khao khát có được một chỗ ở lâu dài trên trái đất này? Rõ ràng là các thánh tông đồ không hề mong muốn ở lại đây mãi mãi một khi lòng các ngài đã bị gương sáng của người bạn người thầy của các ngài là Chúa Giêsu lay động. Và sau khi Đức Thánh Linh xâm chiếm hoàn toàn con người các ngài, các ngài đã ra đi truyền bá tình yêu, sự thật và quyền năng của Chúa Giêsu Kitô, thầy của các ngài – ngay cả khi điều đó đồng nghĩa với việc các ngài phải chết. Tin Mừng được loan truyền nhanh chóng nhờ chứng tá mạnh mẽ của các thánh tông đồ và nhờ chứng tá mạnh mẽ của Giáo hội sơ khai. Khi bạn nhìn vào danh sách mười một con người đó, hãy nhớ rằng các ngài cũng

là những con người giống như bạn như tôi. Cũng thịt cũng máu, cũng một đức tin, một phép rửa.

Vậy còn bạn, còn tôi thì sao? Chỗ đứng của chúng ta là ở đâu? Chúng ta có bị Chúa Giêsu cuốn hút đến mức có thể thực sự đón nhận những lời dạy về Sứ Mạng Cao Cả như các thánh tông đồ, hay thậm chí có được chỉ một phần nhỏ lòng nhiệt thành như

các thánh tông đồ hay không? Lòng nhiệt thành và kho báu của chúng ta nằm ở đâu? Phải chăng ở những lời hứa hẹn hấp dẫn về những của cải và sự an toàn mà sẽ rời bỏ chúng ta vào lúc chết?

Đâu là điều quan trọng?

Có thể một số người sẽ nói rằng thời kỳ Giáo hội kêu gọi truyền giáo cho các dân tộc đã qua rồi. Khẳng định này hoàn toàn khác xa với sự thật. Thánh Gioan Phaolô II nhắc nhở chúng ta về tầm quan trọng của việc truyền giáo cho các dân tộc khi ngài nói: “Tôi cảm nhận rằng đã đến lúc phải dồn toàn bộ sức lực của Giáo hội cho công cuộc tân phúc âm hóa và truyền giáo ad gentes”. (Redemptoris Missio, 3). Cho đến nay, có hàng triệu, thậm chí hàng tỷ người, Kitô hữu cũng như người ngoài Kitô giáo, đang thiếu thốn các nguồn lực vật chất và tinh thần, do đó họ có ít khả năng tiếp cận và thậm chí ít cả mong muốn được tham gia vào mối quan hệ ban sự sống với Chúa Giêsu Kitô và Giáo hội của Người. Quá trình chúng ta trở thành Kitô hữu cần thách thức chúng ta phải nhìn thế giới của chúng ta theo quan điểm này, thách thức chúng ta phải coi người anh em của mình ở nước ngoài là một người mà chúng ta nên giúp đỡ, là một người mà Thiên Chúa đang yêu cầu chúng ta giúp đỡ.

Điều này quan trọng vì tính đến ngày hôm nay có hơn năm tỷ người chưa biết đến Chúa Giêsu Kitô. Hãy dành một chút thời gian để suy nghĩ về thực tế đó. Hơn một nửa dân số thế giới không biết đến Chúa Giêsu và chúng ta thường không coi số liệu thống kê đó là yếu tố chi phối các kế hoạch các lời cầu nguyện trong ngày của chúng ta. Công việc đó dường như quá sức đối với chúng ta. Tuy nhiên, có một điều có thể là không thể đối với chúng ta, nhưng với Thiên Chúa thì có thể, đó là đến với những người này với sự thật đầy yêu thương và có giá trị cứu rỗi của Tin Mừng của Chúa Giêsu Kitô. Cái cần có chính là đức tin của các tông đồ, là việc sẵn sàng hủy bỏ các kế hoạch của chính chúng ta, là thay đổi hướng đi của cuộc đời chúng ta. Cái cần có chính là các vị thánh. Các vị thánh sẵn sàng từ bỏ bản thân, lên máy bay

và làm bất cứ điều gì để có thể đến với dù chỉ một trong những người chưa biết đến Chúa Giêsu. Có ơn gọi nào cao cả hoặc tối thượng trong cuộc đời hơn là đưa một người khác vào tham dự sự sống của Chúa Giêsu Kitô không?

Nay chính là thời điểm

Có rất nhiều cách để chúng ta hỗ trợ sứ mạng của Giáo hội. Một số người trong chúng ta thấy rằng Thiên Chúa đã kêu gọi chúng ta rao giảng và làm tông đồ tại quê nhà, trong khi Thiên Chúa kêu gọi những người khác đi ra nước ngoài để phục vụ. Sự thật là tất cả chúng ta đều phải tham gia vào việc làm tông đồ cho mọi dân tộc.

Chúa nhật Thế giới Truyền giáo cũng kêu gọi chúng ta chú ý tới hàng tỷ người vẫn chưa biết đến Đấng đã giải phóng bạn đã giải phóng tôi. Nhiều người trong số những người này vẫn chưa ý thức đầy đủ sự trói buộc của tội lỗi cũng như tình trạng tăm tối mà tội lỗi gây ra. Xin hãy cùng tôi cầu nguyện cho hàng tỷ người này. Ngoài ra, cũng xin hãy cùng tôi cầu nguyện cho hàng ngàn nhà truyền giáo đã “từ bỏ nhà cửa, gia đình, anh chị em” một cách vị tha với hy vọng mang Tin Mừng của Chúa Giêsu Kitô đến cho những người này. Cuối cùng, xin hãy cùng tôi cầu nguyện xin chủ mùa gặt, Chúa Giêsu, sai thêm thợ đến vườn nho để, như Người đã nói trong Máccô 13:10, “Trước tiên, Tin Mừng phải được rao giảng cho mọi dân tộc.”

Nay chính là thời điểm!

Tác giả: Philip Brupbacher

Nguồn: www.familymissionscompany.com